

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΜΒΟΡΟΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ *Εν Αθήναις φρ. 18 — *Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — *Εν τῇ ἑξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

*Ας εἴπωμεν εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ μίαν γνώμην τῆς κοινῆς γνώμης, ἥτις δὲν εἶναι λίαν ἐνθαρρυντική. Τὸ ἔθνος ἔχει τὴν στιγμὴν ταύτην ἐστραμμένα τὰ ὄμματά του εἰς τὴν δικαστικὴν ἰξουσίαν, ἣ δὲ πρὸς αὐτὸ ἐμπιστοσύνη δέον νὰ μείνῃ ἀμείωτος καὶ μετέχουσα ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ κοινὴ γνώμη λοιπὸν παρατηρεῖ τοῦτο καὶ τὸ λέγει σιγανὰ μελαγχολοῦσα καὶ ἀποθαρρυνομένη: Ἐξετάζομεν τὸν κατάλογον τῶν συλληφθέντων καὶ εὐρίσκομεν τὰ ὀνόματα τῶν Καυμάκιδων, τῶν Τραπεζαρίων, τῶν Στεφάνων καὶ ἄλλων πολὺ μικρῶν πρὸς τὰ διακωδωνισθέντα μεγάλα ὀνόματα ὅσα ἐνέχονται εἰς τὰ ῥοκαμβολικά. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἐπαρχίτικοι καὶ γραμματίτικοι καὶ υἱῆσκοι τῶν ταμιῶν καλῶς συνελήφθησαν· ἀλλ' ἂν δὲν ἀπατώμεθα ἐξ ὅσων ἄχρι τοῦδε ἐγνώσθησαν, δὲν εἶναι αὐτοὶ τὸ ἐγκλημα, οἱ καυμέδες, ἣ διηνεκής τοῦ δημοσίου ἀφαίμαξις. Αὐτὰ ὅλα ἐγένοντο ὑπὸ προστασίαν, ὑπὸ συνενόχους, ἐν γνώσει ἀρχῶν, ἐντὸς σαλονίων, ὁ Βελένδζας εἶναι ὁ κοσμοπολίτης τῶν ἐλληνικῶν φιλιῶν, ὅλους τοὺς μεγάλους μας τοὺς ξεύρει, πηγαίνει εἰς τὸν Σιμόπουλον καὶ τοῦ λέγει νὰ καυμέδες, λάφυρα τῶν Ταύρκων, ὁ ἀγαθὸς Σιμόπουλος πιστεύει εἰς τὸ πρωτοφανὲς τοῦτο ἄθλον τῶν ἐλληνικῶν ὄπλων, τὸ ὁποῖον οὔτε ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἐγένεον, ἂν καὶ συμβουλευεῖ εἰς τὸν Βελένδζαν νὰ μὴν ἀνακατωθῇ εἰς αὐτὴ τὴ δουλειά, οἶονεὶ ζητῶν νὰ τὸν προστατεύσῃ, οὐχ ἦττον εἰς τὴν Βίσαγγελίαν οὐδὲν λέγει. Τί γίνονται λοιπὸν αὐτοὶ οἱ μεγάλοι; Ποῦ κρύπτονται; Πῶς περιφέρονται; Ἴδου ὅτι καὶ γυναῖκες καταγγέλλονται. Ἡμεῖς δὲ δὲν ἀκούσαμεν γυνὴ νὰ ἀνακριθῇ. Ἴδου λέγεται ὅτι καὶ ἐπιστολὴ μεγάλῃς Κυρίας συνελήφθη· διατί δὲν ἀνακρίνεται ἡ ἐπιστολογράφος; Ἐδῶ δὲν πρόκειται περὶ συμμορίας ἐγκληματούσης, διὰ νὰ καταδιωχθοῦν μόνον πέντε δέκα ἄσημοι ὑπαλληλίσκοι, τετάρτοι καὶ ὄγδοοι τροχοὶ τῆς ἀμάξης τοῦ ἐγκλήματος· ἐδῶ πρόκειται περὶ κοινωνίας ἐγκληματούσης, καὶ ἡ κοινωνία αὕτη ἔχει τὰς τάξεις τῆς καὶ τὰ φύλά τῆς, ἔχει τοὺς μικροὺς τῆς καὶ τοὺς μεγάλους, ἔχει τοὺς ἐπισήμους τῆς καὶ τοὺς ἰδιώτας τῆς.

Αὐτὸ σκέπτεται ἡ κοινωνία περὶ τῆς ἀνακρίσεως· καὶ ἡ ἀνάκρισις, εἰς ἣν μέχρι τοῦδε οὐδεμίαν ἔχομεν ἀφορμὴν νὰ κλονισθῶμεν, ὀφείλει ἐν τούτοις νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις τῆς κοινῆς γνώμης, ἥτις εἴμεθα ἡ τετάρτη ἐν τῷ κράτει ἰξουσία, εἰς ἣν ὀφείλου πάσαι αἱ ἄλλαι λόγον καὶ εὐθύνας. Ἀπαιτοῦμεν ἄλλαις λέξεσιν ὄχι μόνον ἐντασιν, ἀλλὰ καὶ ἔκτασιν τοῦ ἀνακριτικοῦ κύκλου.

Εἶδομεν καὶ τὸν ἥρωα τῆς ἡμέρας Βελένδζαν! Ἀνάστημα μέτριον, ἡλικία ὡσεὶ ἐξηκοντούτους, γενεῖας μιξοπόλιος, στρογγύλη, παρειαὶ φέρουσαι τὸ χροῶμα τῆς ὑγείας καὶ ὀφθαλμοὶ γαλανοὶ, ἂν δὲν ἀπατώμεθα. Ἡ κεφαλή του ὀλίγον κλίνει πρὸς τὰ ἔμπροσ, ὅλος δὲ τείνει εἰς παράστημα κεκυφῶτος. Φέρει φαῖν ἐπενδύτην, παλαιὸν μαῦρον πῖλον καὶ ἄνευ λαιμοδέτου. Φυσιογνωμία μᾶλλον ἀνήτυχος καὶ ζωηρά. Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἰδίως ἔχουσι λάμψιν ἀσυνήθη εἰς τοιαύτην ἡλικίαν. Ὁ ἄνθρωπος δὲν προδίδει ὅτι εἶναι Βελένδζας.

Ἄπορία. Διατί ὁ Βελένδζας μὲ τοὺς κιβδηλοὺς καυμέδες νὰ μὴν ἔλθῃ κατ' εὐθείαν εἰς ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι καταγόμεθα καὶ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀλλὰ νὰ μεταβῇ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν κ. Σιμόπουλον;

Ἀλλὰ τὰ *Ἡμερήσια Νέα* τοῦ κ. Βιθινοῦ ἀνακηρύττουν μηχανικὸν τῆς μηχανῆς αὐτῆς τὸν κ. Κουμουνοῦρον. Ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἤλθεν, ἄνθρωπός του τὴν παρέλαβε, εἰς τὸ σπῆτί του ἐκοιμήθη καὶ ἐπειτα πῆγε δὲν ξεύρομεν ποῦ. Ὅλα αὐτὰ μπορούσαν νὰ ἐγείναν, χωρὶς νὰ ἔχη χαμπάρι ὁ Κουμουνοῦρος, τοῦ ὁποῖου ἡ οἰκία δὲν εἶναι οἰκία, ἀλλὰ χάρι, τούτέστι πανδοχεῖον. Ὅπως δὴποτε εἰς τὸ χθεσινόν *Ἐθνικὸν Πνεῦμα* ἐπεριμέναμεν διάψευσιν, τὴν ὁποῖαν δὲν εἶδομεν. Ὅχι ὅτι ἔχομεν καμμίαν ὑπόληψιν εἰς

ὅσα λέγει ὁ Βιθυνός, ἀλλ' ἢ ἀνάκρισις ἐφείλει τοὺς πάντας ν' ἀκούῃ, παρὰ πάντων νὰ φωτίζεται.

Ποῦ κρύπτεται ἡ φιλοτιμία! Εἰς τῶν ἀσημοτέρων ἐξ ὅλων τῶν Βελενδζιστῶν, ὀνόματι Δασκαλόπουλος, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, πτωχότατος, ἐλεεινός, εἰς τὴν μάλιστα λέγουσιν ὅτι δὲν ἐδίδαν νὰ φάγῃ, δις καὶ τρίς ἀπειραῖα τῶρα νὰ αὐτοκτονήσῃ. Περιποιηθῆτε δι' ὄνομα τοῦ θεοῦ! τοὺς μικροὺς ἴνα σὰς ἀποκαλύψουν τοὺς μεγάλους! Οἱ μικροὶ εἶναι τὰ ἀσυνείδητα θύματα, οἱ μεγάλοι εἶναι οἱ εὐσυνείδητοι κκοῦργοι.

Ἄ! Βελενδζα, Βελενδζα, εἴν ἤθελες νὰ μᾶς τὰ ἐξιστορήσῃς ὅλα, νὰ μᾶς ἀριθμήσῃς τοὺς συνεργάτας σου, τοὺς συντρόφους σου, τοὺς προστάτας σου, νὰ μᾶς εἴπῃς ὅτι εἰς αὐτὸν ἔδωκες τόσα, εἰς ἐκεῖνον τόσα, μὲ τὸν ἄλλον ἐσκέφθης τὸ δεῖνα ἐγκλημα, μὲ τὸν τέταρτον συνειργάσθης εἰς ἄλλο κακοῦργημα, τὸ ἔθνος ὅλον δι' ἐτυμηγορίας του θὰ σὲ ἠθώωνε καὶ θὰ σ' ἀνεκρίνυτε μάλιστα **Ἐθνικὸν Ἐξ. ἐργέτην.**

Καὶ τὰ πεπόνια, τὰ ὅποια ὕμνησεν ἄλλοτε ὁ Κωστής μας, ἐπαίξαν τὸν βόλο των εἰς τὰ ἐγκλήματα. Πλησίον τῶν θηβῶν, ὑπάρχει κτήμᾳ τι Μούλκι καλούμενον, ὅπερ ἐξάγει ἐκτάκτου ἠδονῆς καὶ ποιότητος πεπόνια. Ἐκ τῶν πεπονίων αὐτῶν ἐφαγον ὅλοι οἱ μεγάλοι τοῦ Βελενδζα συνένοχοι.

Αὐτὴ ἡ ἐν τῷ Αἰῶνι συμπάρταξις τῶν ὀνομάτων Ρενιέρη καὶ Σιμπούλου ὡς ἀνακριθέντων καὶ τῶν δύο, ἐπὶ τίνος ἀρὰ γε ἀντανανκᾶ τὴν τιμὴν, ἐπὶ τοῦ πρώτου ἢ ἐπὶ τοῦ δευτέρου;

Ἠκούσαμεν ὅτι αἱ διαβόητοι κιθαρῳδοὶ ἀπὸ τὸ τελωνεῖον πέρασαν ὡς **ῥαπτομηχαναί !!**

Τὸς περισσοτέρας ἄχρῃ τοῦδε συλλήψεις διενήργησεν ὁ ἀνακριτὴς κύριος Λέκας, ἐργαζόμενος τῶρα μετὰ πολλῆς δραστηριότητος καὶ ἐνεργείας.

Ἄφου ἀνέκρινε καὶ τὸν ὑπόργον τῶν Ἐσωτερικῶν. Καλὴ ἀρχή, καλὴ ἀρχή.

Οὐδέποτε τὸ ἀνακριτικὸν Κατάστημα εἶδε τόσον κόσμον ὅσον κατ' αὐτάς. Εἶναι κατὰ γράμμα πλήρες δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Τὴν δὲ νύκτα, ὡς ἀκούομεν, οἱ ἀνακριταὶ κάμνουν πολλὰς ἐπισκέψεις πρὸς συλλογὴν πληροφοριῶν.

Αἱ ἐκθέσεις καὶ τὰ γράμματα Γκορτζῆ ἀπαίσιον χύνουσι

φῶς ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ κ. Σαμοθράκη. Κρίμα ὅτι μέχρι τοῦδε ἡ κοινὴ ἐδυσπίσται πρὸς τὸν Τομαρόπουλον περὶ Σαμοθράκη οὐδὲ λόγος ἐγένετο.

Ὁ Ἀσμοδαῖος τῆς Κυριακῆς θὰ ἔχῃ δισέλιδον τὴν **Ἐξ. κόνια** τοῦ Βελενδζα, ὅχι γελοιογραφίαν, ἀλλ' εἰκόνα πιπτήν. Ὁ τὸν ἰδῆτε τύπον μεγαλοφυίας τὸν Βελενδζαν. Οὐδέμια εἰκὼν μεγάλου ἀνδρὸς τῆς Ἑλλάδος μᾶς ἔκαμε τόσην ἐντύπωσιν ὅσην ἡ τοῦ Θρασυβούλου μας. Τὸν ἐκλαμβάνεις ὡς μέγαν πολιτικὸν ἄνδρα. Φαίνεται ὅτι τὸ ἔδαφος αὐτὸ τοιοῦτους πολιτικούς ἄνδρας ἐξάγει καὶ προάγει.

Νοστιμωτάτη ἦτο ἡ διαδήλωσις τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Σιμόπουλος εἰς τὰ πεζοδρόμια τῆς ὁδοῦ Σταδίου, εὐθύς ἄμα ἀρέθῃ ἐλευθέρως τῆς ἀνακρίσεως. Ὡς νὰ ἔλεγε: Δέτε με, εἶμαι ὄζω!

Τραγικοκομικὴ ἀπέβη ἡ τετάρτη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Βελενδζα ἔρευνα. Ὁ κ. Μπένης ἐμαρτύρησεν ἕως ὅτου νὰ συλλάβῃ τὰς ἀνευρεθείσας ἐπτακισχιλίας δραχμὰς, τῆ αὐτῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ κυρία Κλεοπάτρα Βελενδζα ἔγραψεν ἐν τῇ *Ἐφημερίδι* ὅτι οὐδὲν πλέον ἔχει. Ὅπου τρύπα, κόλπος, σκότος, ζωντανὰ ἢ μὴ τοιαῦτα κρύπται, ἐκεῖ καὶ λίρα, ναπολεόν, ντουπλόνια, τραπεζογραμμάτια. Ἐν οὐχί εὐώδει ἰγγίφῃ εὐρέθησαν αἱ λίραι. Εἰς τρυφερώτατα μέρη εἶχον θησαυρισθῆ τραπεζογραμμάτια. Καὶ αὐτὸς ὁ κερύφαλος μίαις μάρμυρις εἶχε μεταβληθῆ εἰς χρηματοκιβώτιον Βερτζάμ.

Ποῖος νὰ ἦτον ὁ ἰσχυρὸς ὁ ἐπιτρέψας τὴν διὰ τοῦ Τελωνεῖου ἀπαρτήρητον ὀλισθησὶν τῆς μηχανῆς τῶν καυμῶδων. Σπᾶνομεν τὸ κεφάλι μας, δὲν μπορούμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἦσαν τελῶναι ἢ ἀρχιτελῶναι. Οὐχ ἦττον ἀπορούμεν πῶς ἡ Εἰσαγγελία δὲν ἐξέτεινεν ἀκόμα τοὺς ὄνυχάς της καὶ εἰς τὸ τελωνειακὸν τμήμα.

Διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ὁ Τηλέγραφος ὅτι καὶ ὕψηλα Κυρία εἶναι συμμέτοχοι τῶν ἐγκλημάτων ἐγέννησε μέγα σκάνδαλον. Ὅλοι ἐπιθυμοῦν νὰ μάθωσι ποῖαι εἶναι. Βεβαίως ὁ Εἰσαγγελεὺς θὰ ἀνέκρινε τὸν κ. Σιβιτανίδην.

Δὲν θὰ ἀναζητήσητε, κύριε Βαλτινέ, κἀνένα πταιστην διὰ τὴν ἐπιδημίαν ἣτις θερίζει τοὺς ἔππους καὶ τοὺς ἡμιόνους; θὰ συμφωνήσητε καὶ σεῖς μετὰ τῶν ἐνόχων ὅτι τὰ ἄλογα μοναχὰ των ἀρρώστοῦνε, διότι δὲν τᾶστερξε τὸ κλίμα; Ὁ δυστυχὴς τύπος, ὁ κατηραμένος τύπος πρὸ πολλοῦ τὰ προεῖδε καὶ τὰ προεῖπε· ἀλλ' ἡ ληστεία ἐξηκολούθει νὰ κλέπτῃ τὴν τροφὴν τῶν ἀλόγων, ἡ ἀμέλεια νὰ στερῇ τὸ νερὸ των καὶ ἡ πρὸς πᾶν δημόσιον κτηνώδης ἀδιαφορία νὰ ἐπισπεύδῃ τὸν θάνατόν των. Καὶ ἂν αὐριοι ἐπολεμούμεν, πῶς θὰ ἀνεπληροῦμεν τὰ δεκατισθέντα ζῶά μας; Αὐτὰ τὰ πράγματα, κύριε ὑπουργέ, δὲν γαργαλίζουν ὄλι-

γον τὴν ἐπιδερμίδα σας; Ἐβράτε ἐκ Γερμανίας κτηνά-τρον; τί ἔκαμαν; τί τοῦ; ἀφήσατε νὰ κάνουν; Ἐγεμίσατε τὸν κόσμον γαλόνια· μπορούμε νὰ μάθωμεν τί κάμνουν αὐτὰ τὰ γαλόνια; ἂν πρὸς ἐπιτήρησιν ἢ πρὸς καταστροφὴν εἶναι προωρισμένα;

Δὲν ἠκούσαμεν τίποτε περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς ἀποξήρανσιν τῶν ἑλῶν τοῦ Ἰλισσοῦ. Ὁ ἔχωμεν πυρετοῦς, κύριε Δῆμαρχε, θὰ ἔχωμεν τύφους, κύριε Παππαμιχαλόπουλε, καὶ ὅταν δὲν μᾶς διδῆτε τὰ Ἰωάννινα, εἶναι ἀληθές· ὅτι δὲν σὰς κρεμῶμεν, ἀλλ' ὅταν θ' ἀρχίσητε νὰ μᾶς πεθαίνετε, νὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι θὰ σὰς κρεμάσωμεν. Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! περάστε μίαν στιγμὴν ἀπ' ἐκεῖ καὶ θὰ εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ συγκινηθῆτε. Ὁ ἰδῆτε ἐκεῖ πτωχὰς γυναῖκας πλυνοῦσας παρ' αὐτὰς τὰς πηγὰς τοῦ κακοῦ. Ἐκεῖ γίνεται ὁ ἐσπερινὸς περίπατος· ἐκεῖ εἶναι συγκεντρωμένα τὰ θιάτρα. Ἡ νομίζετε ὅτι θ' ἀποξηράνητε τὸν Δούναβιν καὶ τὸν Σηκουάναν; Τὶ διαβολοσυμβούλιοι εἰσθε σεῖς τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἔχῃ προντίδος δὲν λαμβάνει διὰ τὴν δημοσίαν καθαριότητα. Δὲν ἀπαιτοῦμεν ἀπὸ σὰς ψηφίσματα περὶ τοῦ ἐλληνικοῦ ζητήματος· τόση μεγάλη φιλοπατρία ἄς σὰς λείπῃ· ὅτι παρ' ἡμῶν ζητούμεν εἶναι ἡ μιὰ, ἡ φιλοπατρία τῶν ἑλῶν καὶ τῶν ὑπονόμων.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ τελωνοφύλαξ Πειραιῶς Τριαντάφυλλος Τριανταφύλλου κατέσχεν ἐπὶ αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἀρχαῖα εἰκοσασχιλίων φράγκων, τὰ ὅποια ἐπέροκειτο νὰ ἀποχαιρετήσωσι τὴν γῆν τῆς ἀρχαιότητος. Δυστυχῶς δὲν ἐμάθωμεν εἰς ποῖους ἀνήκον, εἰς ποῖους δηλαδὴ ἐκ τῶν δι' ὅλων τῶν Ἀθηνῶν γνωστούς ἀρχαιοκαπήλους ἢ κιβδηλοκαπήλους, ἀλλὰ τοὺς ὁποῖους ἡ μωρὰ, ἡ εὐήθης, ἡ συναπισμένη ἀρχαιολογικὴ Βταιρία δὲν κατῶρθωσε ἀκόμη νὰ τοὺς βάλῃ εἰς τὸ σκαμνί. Ὅπως ὁποῖοτε καλὸν εἶναι ν' ἀνταμειφθῇ ἠθικῶς τοῦλάχιστον ὁ τελῆσας τὸ χρέος του τελωνοφύλαξ ἐν μέσῳ τῆς πολιτειακῆς ἀκκοκλασίας.

Ἐπαύθη λέγει ἀπὸ ἀγροτικῆς ἀστυνόμενος ὁ Καζανδζῆς καὶ ἔγεινεν ὁ Τουτουνδζῆς. Ὡστε δὲν ἐπαύθη κἀνέννας, ἀπλῶς μόνον ὁ Καζανδζῆς ἔγεινε Τουτουνδζῆς.

Κατὰ τὸν ἀγιασμὸν τῶν Λουτρῶν τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς παρατηρεῖ εἰς φίλον του:

Πιστεύω ὅτι θὰ διαμαρτυρηθῇ ὁ Μπούμπουλης ἐναντίον τοῦ Δαμασκηνοῦ διότι τοῦ λιγώστευσε τὴν *θάλασσά* του.

Τί συμπτώσεις! Καθ' ἣν ἐσπέραν μετώκησαν οἱ Βασιλεῖς εἰς Φάληρον, διήλθωμεν τὴν μετὰ μεσημβρίαν ἡμεῖς ἐκεῖ, ὡσεὶ προσθανόμεθα ὅτι ἀεπλαμβάνομεν τὴν τελευταίαν δημοκρατικὴν τοῦ Φαλήρου ἡμέραν. Ἦτο δὲ ἀθάνατος ἡ ἡμέρα ἐκείνη.

Τὰ σπουδαιότερα τῶν μελοδραμάτων θὰ παρασταθῶσιν ἐν Φαλήρῳ: Ἀφρικανή, Φάουστ, Γουλιέλμος Τέλλος καὶ ἄλλα. Τὸ νέον θέατρον ἐπίσθη κατὰ δύο μέτρα πλατύ-τερον τοῦ παλαιοῦ. Καὶ πόρρωθεν βλέπει τις ὅτι ἡνεοπαγῆς σκηνὴ θ' ἀνθῆξῃ εἰς τὴν παράστασιν τοιοῦτων μελοδραμάτων. Ὁ κ. Παστώριας φαίνεται ὅτι ξεῦρει καλλίτερα τὴν δουλειά του ἀπὸ τὸν κ. Τσίλερ.

Περιηγήθημεν καὶ ὅλους τοὺς λουτήρας τῶν γυναικῶν, κενούς βεβαίως, ἀφοῦ ὅταν εἶναι πλήρεις μᾶς εἶναι ἀπηγορευμένοι καρποί. Εἰς μερικοὺς ἐξ αὐτῶν γνωρίζοντες ποῖαι τοὺς συγχάζουν ἀφήσαμεν μερικά ἀποσπάσματα βλεμμάτων μας. Ἄν τὰ εὔρουν αἱ λουσηθόμεναι, ἄς τὰ καταδιώξουν!

Ὁ Αἰῶν ἀπέκτησεν ἐσχάτως ἓνα οἰκονομολόγον ὅστις κατὰ Σάββατον τοῦ γράφει *χρηματιστικὸν καὶ ἱστορικὸν δελτίον*. Μόλονότι τὸ δελτίον αὐτὸ δὲν δημοσιεύεται μὲ τὰς ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἀσυναξίας καὶ ἀνορθογραφίας, οὐχ' ἦττον ἀπὸ τὴν πρώτην φοράν ἐνοήσαμεν ὡς ἐξ ὄνουος τὸν λέοντα καὶ ἐκ τῆς ὁρᾶς τὴν ὕνον, ὅτι ὁ συντάκτης τῶν οἰκονομολογικῶν αὐτῶν εἶναι ὁ γνωστὸς ἐκεῖνος παχυγάστωρ ὁμογενὴς ὅστις ἀπ' ὅτου ἔπαυσε τὰς ἐκ τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀχύρων ὥρας σχολῆς νὰ τὰς δαπανᾷ εἰς πολιτικὴν ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν Γλάδστονα, καταγίνεται εἰς ἀρχαιολογικὰς ἐκδρομὰς καὶ οἰκονομολογικὰς μελέτας. Καὶ τὰ μὲν προϊόντα τῶν πρώτων τὰ δέχεται ἡ καλοδ'άθετος Στοά, τὰ δὲ τῶν δευτέρων ὁ Αἰῶν. Τὶ προϊόντα δίδει εἰς τὸν Σιβιτανίδην, αὐτὸς καὶ ὁ δωρητὴς γνωρίζουν.

Τὸ χρηματιστικὸν δελτίον τοῦ Αἰῶνος ἐξ ὅσων ἠδυνήθημεν νὰ ἐνοήσωμεν ἔχει τὴν οἰκονομολογικὴν ἀρχὴν ὅσαι μὲν ἀξία καὶ χρεώγραφα χορηγηθῶσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ὁμογενοῦς συντάκτου ἀγοραθῆσιν μὲ ὑποτίμησιν καὶ ἔχρουσαι ἀνάγκην χάριν τῆς ὑγείας των ὀλίγου ἀέρος πωλήσεως νὰ ἐκθιᾶζωνται καὶ νὰ παριστάνωνται παραγωγικώταται, ὅσαι δὲ πάλιν ἀξία εἶχον τὴν εὐθῆθειαν νὰ φύγουν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ὁμογενοῦς μας ὑποτιμημέναι καὶ τῶρα νὰ χορηγηθῶσιν πρὸ των ὀμμάτων του ἐν ὑπερτιμήσει, ἐκεῖναι νὰ πολεμῶνται μὲ λύσαν φανατικοῦ νεοπλοῦτου.

Τὸ παράδοξον εἶναι ὅτι ὁ ὁμογενὴς αὐτὸς καταφέρεται δριμύτατα κατὰ τοῦ ὁμογενικωτάτου δανείου τῶν 120, 000,000 φρ. Καὶ πότε; ὅταν αἱ μετοχαὶ τοῦ δανείου τούτου πρόκειται νὰ ἐκδοθῶσι πρὸς 72 0)0 τὸ ὀλιγώτερον, ἀντὶ 68 0)0, τῆς ἐλληνικῆς πίστεως ἐπιβρῶσθῆσιν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνεπεία τοῦ εἰρηνικοῦ συμβιβασμοῦ τοῦ κ. Κουμουνοῦρου καὶ τῆς ἐπικειμένης ἐπεκτάσεως τῶν ἐλληνικῶν συνόρων.

Ἐκ τοῦ εὐαρέστου αὐτοῦ σημείου εἰς τὸ ὁποῖον διατελεῖ τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ ἐλληνικὴ πίστις καὶ τῆς ἄνω τοῦ 68 0)0 ἐκδόσεως τῶν ὑπολειπομένων μετοχῶν 45,000,000 φράγκων ἡ κυβέρνησις θὰ κερδίσῃ ὑπὲρ τὰ τρία ἑκατομμύρια. Ἄλλ' ὁ συντάκτης ἡ οἰκονομολόγος τοῦ Αἰῶνος βλέπει ὅτι θὰ κερδίσουν σπουδαῖον ποσὸν καὶ οἱ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συμβληθέντες. Καὶ τούτο ἀρι-βῶς τὸν ταράττει. Ἄλλὰ τὸν ταράττει ὡς ἐνδιαφερόμενον

εις την οικονομική διαχείρισιν του δημοσίου και την έφθη-
νην συνομολόγησιν του δανείου ή διότι δέν είναι και αυτός
μεταξύ των συμβληθέντων;

Ότι το δάνειον συνομολογήθη επί όροις λίαν κερδοσκο-
πικοί, το προείπομεν ήμεις μετά τόσων άλλων όργάνων
της αντιπολιτεύσεως. Άλλά τότε ήτον αδύνατον να εύρε-
θουν έλαφρότεροι όροι και ο Κουμουνδούρος έφώναζε: άν-
δρας και χρήματα! Τώρα προς τα κροκοδείλια δάκρυα του
οικονομολόγου του Αϊώνος, δυνάμεθα έλεούντες τον οδυ-
ρόμενον να συμπαθήσωμεν, άλλ' ή εύάρεστος τροπή ήν έλα-
βον τα του δανείου κάμνει αυτά τα δάκρυα πολύ ύποπτα
και αν θέλητε τραγικοκομικά.

Τί κρίμα έ! να κερδίση ο Τσιγγός και να μην κερδίσης
και ού όλίγα, κύριε άχυραποθηκάριε του Αϊώνος. Θα έγι-
νεσο πλουσιώτερος, θα έκαμνες καμμίαν δωρεάν, θα ώμί-
λεις με περισσότερο θάρρος περι μεταρρυθμίσεων όλου του
κράτους και όλων των ύπουργείων, θα έγγραφες τας άνοη-
σίας σου εις δύο τρεις έφημερίδας άκόμα και δέν θα ήσο
ήναγκασμένος να αποβλέπης προς τα δελτία σου ως άγκυ-
ραν σωτηρίας και ως μέσα επιδράσεως επί της άγοράς,
άφου και ού τόσον όλίγην ύπόληψιν έχεις εις τας φαιδράς
ως το πρόσωπόν σου μπριάς σου.

ΟΛΟΙ ΜΕΣΑ.

Γιατί μονάχα οι μικροί και όχι κι' οι μεγάλοι;
Γιατί καμπόσοι κύριοι να 'δοουν τή φυλακή
Και άλλοι έξω να γελούν με σηκωτό κεφάλι; ...
Μήπως κι' οι άφροντά-θρωποι δέν ήναι παστρικοί;
Γιατί και ή διάκρισις αυτή, παρακαλώ;
*Η όλοι με', 'στη φυλακή, ή όλοι... 'στο γυαλό.

'Ως πότε πιά ο τίμιος θα προσκυνή τον κλέφτη;
'Ως πότε ο ψευδευγενής θα δέρνη το χωριάτη;
'Ως πότε ο άληθινός θα χαιρετά τον ψεύτη;
'Ως πότε κάθε άτιμος θα μάς κτυπά 'στο μάτι;
Στρώσετε κάτω, κύριοι, τερπτήρια και χαρτιά,
Κι' άς ξεχωρίση ή τιμή από την μερμηπαζιά.

Είναι καιρός, αγαπητοί, να ξεκαθαρισθούμε,
Καιρός να σας γνωρίσουμε κι' έμεις πολύ καλά,
Να ξέρουμε ποιους ξέρουμε και ποιους θα χαιρετούμε,
Κι' ο άτιμος τον τίμιο να μη περιγελά.
*Ε! τέλος πάντων έφθασε εκείνη ή στιγμή,
Που όλοι μας θα μάθουμε τί είναι ή τιμή.

Κολλήσετέ τους τενεκέ για γνώρισμα 'στην πλάτη,
Για σύμβολα 'στ' άμάξια των κρεμάστε καϊμέδες,
Με χίλια φάτα ψάξετε το κάθε τους παλάτι,
Της κόραις, της γυναικίς των και τους χρυσούς λακέδες.
Κυττάξετε τους κόρφους των και όλα τα κρυφά...
Το σώμα των 'γυμνάστηκε παράδες να βουφά.

'Άλλά και της άρχόντισαις ή Θέμις άς κτυπήση,
'Η καϊμέδες έκαμαν τα τόσα των προικιά...
'Η Ιστορία και αύταις άς άπαθανάτιση,
Για να μην κοκορευείται ή κάθε παστρική.
Κάτω ή ντουαλέταις σας κι' οι τόσοι σας συρμοί...
Οί καϊμέδες 'πάχυναν τ' άφράτο σας κορμί.

Σηκώστε το κεφάλι σας σεις, έντιμοι πολίται,
'Εμπρός σας κάθε κύριος τρανός άς κοκκινίζη...
'Αν σεις με τίτλους κι' άμαξιας ποτέ δέν περπατήτε,
Το πιε μεγάλο όνομα το σπήτι σας στολίζει.
Σηκώστε το κεφάλι σας, σηκώστε το 'ψηλά...
Δέν πρέπει πιά ο τίμιος να σκύβη χαμηλά.

Souris

ΤΟ ΦΑΛΗΡΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

'Από της 4ης μ. μ. της παρελθούσης Κυριακής ή μέχρι
της Γεφύρας 'Οδός Φαλήρου διεκρίνετο επί έκτάκτω κινή-
σει. Πεζοί, έφ' άμαξών, έφ' ίππων και επί θνων άκόμα
έσπευδον πολλοί και πολλοί να ιδούν θάλασσαν έντός ζη-
ράς. Αί σποραδικά επί της όδοϋ αυτής οικίαί έπανηγύ-
ριζον' ειδόμεν καλάς κεφαλάς προκυπτούσας από των πα-
ραθύρων, παρά δε τας θύρας της συνήθως έρήμου όδοϋ συμ-
πλέγματα γειτονισσών έκάθηντο κουσεντιάζουσαι. Αί βλα-
ποϋλαι έλαμπον εις τα λευκά των' ένφ τους άνδρας συ-
νεκέντρου επί το αυτό ο ρητινίτης, κινώμενος από χειρός
εις χείρα αντί καφέ και γλυκοϋ. Ποϋ και ποϋ έφύτρονον
αυτοσχέδιοι σκιαδες, μεταποιηθεΐται εις πρόχειρα οίνωπω-
λεΐα ή καφενεΐα. Πέραν δε της Γεφύρας και παρά τα Λου-
τρά τρία τσιαϋτα ευπρεπέστερα των άλλων.

Κίσερχόμεθα' άλλ' άμέσως πριν ήμών βλέπομεν κατερ-
χόμενον από άμάξης τον Γλυκύτατον' αφνης ως να ήσαν
τά μειδιάματα του πρωθυπουργού μας οι λίθοι της Πύρ-
ρας και του Δευκαλίωνος έφύτρωσαν δεξιά και άριστερά του
άνδρες δύο—ο Ιατρός Παπαδάκης και ο δέν ξεύω τί Κο-
κοράδας, οι και περιθαλόντες τον Γλυκύτατον άμφοτέρω-
θεν ώδήγησαν εις τα Λουτρά. Πρώτη μορφή ήν συννητή-
σαμεν ήτο ή του μεγαλεπιδούλου επιχειρηματίου **Δαμα-
σκηνοϋ**, γελώντος όλου από κεφαλής μέχρις όνύχων. 'Η
μετριοφροσύνη του ανθρώπου αυτού είναι τόσο, ώστε σχε-
δόν έφαινετο έρυθριών έξ αΐδους, διότι παρουσίαζεν εις το
δημόσιον τόσο μεγάλην, τόσο τολμηράν, τόσο κοινωφελή
επιχείρησιν. Και πώς ο μη γνωρίζων αυτόν και βλέπων
τον Κοκοράδαν συνοδεύοντα τον πρωθυπουργόν, άνοιγο-
κλειόντα τας θύρας, διατάσσοντα τον Παπαδάκην, τους
κλητήρας, τους ύπαλλήλους, θα ένόμιζεν ότι ο Κοκοράδας
είναι ο κατασκευαστής των Λουτρών και θα έφευγε αυτο-
στιγμει μη έννοων πως είναι δυνατόν να καθαρισθή
εις τα Λουτρά του Κοκοράδα. Ευτυχώς υπήρχεν αντιφάρμα-
κον—ο άγιασμός, τον όποιον έψαλεν ή φαρμακωμένη μορ-
φή του άγίου Κερκύρας οστις έτέλεσε τον άγιασμόν, έχων
δεξιά αυτού τον Κουμουνδούρον, τον Παπαμιχαλόπουλον

και τον πυρότριχά μας Δούκαν. Ποϋ ήτο ο κ. Δήμαρχος;
'Εκυνήγα νερό ή σκόνη;
Τα ύδατα επί τέλους ηγιάσθησαν ύπό του άγίου Κερ-
κύρας, και τα Λουτρά παρεδόθησαν εις την θεαν του δημο-
σίου.

* * *
'Αμα τη εισόδω άνοίγεται πρό ήμών πλατεία αρκετά
καλώς επιχωματωμένη μήκους 100 μέτρων και 3έ πλά-
τους, εύρυνόμενη εις εύρυν έρίζοντα, οστις πόρρωθεν μόνον
μαντεύει την θάλασσαν. Την πλατείαν κοσμοϋσι μικράι εί-
σέτι φυτεΐται, επικαλούμεθα δ' όλην την προσοχήν του κ.
Δαμασκηνού εις το ζήτημα των φυτειών, δι' ών έντός όλί-
γων έτών, εάν καταβάλλη σύντονον επιμέλειαν και εκλέξη
τη κατάλληλα δένδρα, ιδίως πλατάνους, θα μεταβάλλη την
πλατείαν εις δροσερόν δασύλλιον, αγαθόν διά την δρα-
σιν και την υγείαν. *Έθην και ένθεν δύο εκ ξυλίωιν στε-
γών σκιάδες και ύπ' αυτές καθίσματα όπου προσεφέρετο
ωραιότατος ζύθος του Φιξ άνέμνησαν ήμιν όλίγην Γερμανίαν,
τουθ' όπερ δσάκις γίνεται μάς διαθέτει πάντοτε εύπροσύ-
νας. Διότι τον έν ύπαίθρω βίον της κοινωνίας έν μέσω ζύ-
θου και ζωηράς ευθυμίας οι Γερμανοί άνέπτυξαν εις μέγαν
βαθμόν, τουθ' όπερ πολύ επέδρασεν επί της ψυχολογικής
του έθνους αυτών καταστάσεως.

Κατέναντι έχετε το ξενοδοχείον και καφενεΐον, εις ο συ-
νιστώμεν να ύπάρχωσι πλήθος έφημερίδων και τινα πε-
ριοδικά εικονογραφημένα, ει δυνατόν, ως γίνεται τουτο
έν τοις ευρωπαϊκοις Λουτροις, όπως ο ξερχόμενος του λου-
τροϋ του να αναπαύεται εκεί έρεμάζων έν γαλήνη επί τι-
νος αναγνώσεως. Δεξιά του ξενοδοχείου είσι τα γυναικεία
Λουτρά και άριστερά τα άνδρικήα.

* * *
Τί ευφροσύνης έντυπώσεις εισδέχεσθε άμα εισέλθετε εις
την μίαν ή την άλλην δεξαμενήν; Σχεδόν το αίσθημα ύφ'
οϋ κυριεύεσθε τεινει να ύψωθη προς εκείνο όπερ οι Μύριοι
του Ξενοφώντος ησθάνθησαν όταν έφώνουν: *θάλαττα, θά-
λαττα*. Διότι αύται αι δεξαμεναι είναι θάλασσα εκ της θα-
λάσσης, είναι Φαλήρον εκ του Φαλήρου. Είναι μάλιστα
διαυγεστέρα της μητρος αυτής, είναι και μειλιχωτέρα
εκείνης. Δέν έχει θυμούς και καταϊγίδας και φουσκώματα,
άλλ' όλη έρωσ και γαλήνη φρίσσει μόνον ύπό ήδεις ζεφύ-
ρους και σχηματίζει άκάκους μορρασμούς και άεικινήτους
πτυχάς, ως να μειδιά πάντοτε και πάντοτε κάτι να θέλη
να πη.

* * *
Είναι δε και αι δύο δεξαμεναι με τους κυκλοτερεις περι
αυτάς λουτήρας, τους καλους, τους κομψους και τους οπι-
σθεν των λουτήρων ευρείς διαδρόμους με τα καθρεπτίδια
και τους νιπτήρας τόσο φαιδρα και άνοιχτόκαρδοι,
έμοιάζουσαι μάλλον προς πλατείαν θεάτρου με τα ως φω-
λεάς χελιδόνων θεωρείά των και όλιγον εάν σταθής εκεί ά-
φαιρούμενος νομίζεις ότι θ' άκούσης άσμα άοιδου ή χειρο-
κροτήματα θεατοϋ. Φανταζόμεθα τί τρέλλα θα είναι όταν
σπερταται κορασίδες άλληλοβρέχονται έν τη δεξαμενή των
και γαργαλίζονται και πειράζονται και κιχλίζωσι το οϋ-
ράνιον εκείνο παρθενικόν κίχλισμα ή όταν ζωηροί νεανίαι
κολυμβώσι θορυβώδως έν τη δι' άνδρας δεξαμενή, ένφ το

πάφλασμα του άφ' ύψηλου καταρρέοντος ως καταρράκτου
ύδατος έν τη κεντρική δεξαμενή ήδώς θα πλήττη τας ά-
κοάς και το μαγικόν της λίμνης θα συγκρούηται ύπό του
ταράχου άλλθινής θαλάσσης.

* * *
Καθ' εκάστην θ' άνανεούται το έν τέταρτον του όλου
ύδατος, όπερ θα είναι οϋτω εις άννασον κίνησιν, διότι
2,500 κυβικά μέτρα θαλασσίου ύδατος ή μηχανή του κ.
Δαμασκηνού θα ώθη εκ του Φαλήρου εις τα λουτρά.

* * *
Είναι ανάγκη τώρα να εξάρωμεν την επιχείρησιν του κ.
Δαμασκηνού, άφου πρώτοι ήμεις — και δυστυχώς μόνον
τότε—την ένεκοιπώθημεν έν μέσω τόσης αντιπολιτεύσεως,
είρωνιών και σκωμμάτων; Το καθ' ήμας ησθανόμεθα έαυ-
τους ύπερηφάνους ότι αι 'Αθηναί απήλαυσαν τοιοϋτον έρ-
γον, καθ' όλα ευρωπαϊκόν, του όποιου αν θέλετε δέν απο-
λαύουσιν όλαι αι ευρωπαϊκάι μεσόγειοι πόλεις. 'Ελούσθημεν
έν τοιαύταις δεξαμεναις σχηματιζομέναις ύπό ποταμίωιν
ύδάτων, αλλά πρέπει να όμολογήσωμεν ότι οϋτε την διαύ-
γειαν των Λουτρών του κ. Δαμασκηνού είχον, οϋτε ή δια-
σκευή των ήτο τοιαύτη ώστε ή άνανέωσις να είναι άνένανος,
οϋτε τόσο φαιδρώς επί της ψυχής έν γενει επέδραυν. 'Ο κ.
Δαμασκηνός έκαμεν έργον τιμήσαν έαυτον και την πόλιν.
'Ητο έντροπή πράγματι εις πρωτεύουσαν ύπό 70,000 ψυ-
χών οικουμένην, μεσημβρινήν, θερμοτάτην, να μην ύπά-
χωσι παρά μόνον οι διακόσιοι λουτήρες του νέου Φαλήρου,
άπασχολούμενοι ύπό του πληρώματος δύο ή τριών άμαξο-
στοιχιών το πρώι και Ισαριθμωιν το έσπέρας, το πολύ δη-
λαδη ύπό δισχιλίωιν ανθρώπων. Διότι τα λουτρά του φα-
λήρου είναι βεβαίως όταν βοηθή ο καιρός λουτρά άπαρά-
μιλλα, άλλ' ένεκα της αποστάσεως και ένεκα του τιμήμα-
τος καταντών πολλο άριστοκρατικά' ή δε υδροθεραπευτική,
καθώς και ή γυμναστική, δέν είναι διά μίαν τάξιν ανθρώ-
πων, είναι δι' όλας τας τάξεις, αν θέλετε να έχη ή ένέρ-
για των γενικόν κοινωνικόν χαρακτήρα. Οι άναριθμητοι
μαθηταί των δημοτικών σχολείων, τους όποιους το προ-
δοτικόν εκπαιδευτικόν μας σύστημα μαραινει τόσο προΐ-
μως, ποϋ έλούοντο; Αί τόσαι κόραι του λαοϋ, καχεκτικαι
αι πλειεσαι και άναμικαι, ποϋ έλούοντο; Εΐδατέ ποτε
τοιαύτας έν Φαλήρω; Το άλλο το σύστημα, το δθηεν δη-
μοτικώτερον, το διά κάρρων κατέρχεσθαι εις παλαιόν Φά-
ληρον, και αυτό άπέτελει μάλλον πανηγύρι ή μέτρον υγιει-
νης και καθαριότητος. 'Αφου ο πηγμοεφερχομός διήρκει
τρεις και πλείους ώρας. 'Απαράλλακτα με τα λουτρά των
'Οθωμανοΐδων αΐτινες πηγαίνουσι εις το Χαμάμι από πρώτας
και άπέρχονται περι δύσιν ήλιου!

* * *
Τα λουτρά του Δαμασκηνού είναι διά τους πολλους, εί-
ναί έφθηνά, είναι πρόχειρα, καταναλλίσκων όλίγων χρόνων,
είναι δι' όλους τους καιρούς, διά των λεωφορείων κατανα-
τώσι να είναι έντός της πόλεως και έχουσιν ύπερ έαυτών
όλον το μέλλον όπερ επιφυλάσσεται εις μίαν τόσο κοινω-
φελή επιχείρησιν.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ EN BIENNE.

III

Βιέννη, Μάιος.

Ἄφ' οὗτου τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα, κατὰ μὲν τοὺς ἐκτὸς τῶν πραγμάτων, ἔπαθε στρατιωτικὸν καὶ διπλωματικὸν ναυάγιον, κατὰ δὲ τοὺς ἐν τοῖς πράγμασι ἐστέφη δι' ἀπροσδοκίτου ἐπιτυχίας, δὲν ἐκπλήσσομαι ὅτι καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ἀπεζώθησαν τῆς σπαθῆς αὐτῶν, καὶ οἱ διπλωμάται κατέθεσαν τὰς διόπτρας των, ἀμφότεροι δὲ περὶ ἄλλα, ἰδίως τὰ τερπνά ἐστράφησαν, κατὰ φυσικὸν νόμον, ὅτι τῆ κόπωσιν καὶ τὸν τάραχον ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ εἰρήνη διεδίδονται. Οὕτω συλλαμβάνω ἐπ' αὐτοφώρῳ τὸν Μαυρογιάννην περιγραφικῶς διατριβῆς ποιούμενον, καὶ τὸν Πανταζῆν δεινῶς κατ' αὐτῶν ἀντεπεξερχόμενον! Αὐτοῦμαι μόνον ὅτι εἰ τὴν διαμάχην αὐτὴν δὲν προστίθεται ὁ Δαλέζιος, διὰ τὸ ἔχωμεν τριλογίαν καλλιτεχνικὴν πλήρη. Ἐπίσης συλλαμβάνω ἐπ' αὐτοφώρῳ στρατιωτικὸν ἐξ Ἰθάκης χύνοντα μελάνην ἐν τινι διατριβῇ του, ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ χύσῃ αἷμα ἐν τινι πεδίῳ μαχόμενος. Τώρα δὲν μένει ἄλλο ἢ νὰ ἰδῶμεν καὶ πολιτικὸν τινα ἀρχηγὸν καταχωρίζοντα ἐπιφυλλίδας εἰς τὸ **Μὴ Χάνεσαι** ὑπὸ γραφικωτάτους μάστιγα τίτλους. *Τὰ Λουτρά τοῦ Φαίηρου· οἱ Ζούγκ-Ζούγκ· τὸ θανατηφόρον πῆδημα καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα.* Ἀλλὰ τότε, διατὶ καὶ ἐγὼ ὅστις δὲν εἶμαι οὔτε διπλωμάτης, οὔτε στρατιωτικός, οὔτε πολιτικός, νὰ ἀρήσω ὄλην τὴν τερπνογραφικὴν δόξαν εἰς τοὺς ἀξιοτίμους κυρίους; Μὴ πως τάχα δὲν εἶμαι καὶ ἐγὼ Ἕλληνας;

Μόλις μετὰ τὰς ἐορτάς εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς τὸν κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον ἐπισκέπτῃ τῆς Βιέννης νὰ ἀναπνεύσῃ καὶ νὰ εἴψῃ ἐν βλέμμα ἑταστικὸν περὶ τὰ θαύματα τῆς μεγαλοπόλεως. Πλὴν, ἀρκεῖ ἄρα γε ἐν μόνῳ βλέμμα εἰς καθὲν τῶν ἀντικειμένων τούτων; Ἄλλ' ὅχι, προσφιλέ μου ἀναγνώστρια, ἐσκέρθην τὴν περιγραφὴν μου νὰ συνοψίσω εἰς ὀλίγα φροῦ-φροῦ ὡς θὰ συνῶψιζόν ὄλην τὴν σωματικὴν σου μεγαλειότητα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, τὸ χεῖλη σου, τὴν γλώσσαν ἀκόμη αὐτὴν, δίκην ὀπτῆς κεφαλῆς ἀρνίου *Λαμπριάτικου!* Ὡ ναί, πολὺ θὰ ἐπιθύμουν νὰ νὰ σὲ κάμω ὀλίγον φροῦ-φροῦ.

1) **Ἀνατολικὸν μουσεῖον.** Πλεῖστα ἀξιοθαύμαστα, Ἀνατολικὰ, Ἰαπωνικὰ καὶ Κινεζικὰ. Μεταξὺ τούτων ἡ Κωνσταντινούπολις ὀλόκληρος ἐν τινι αἰθούσῃ μὲ ὄλη τῆς τὰ παλάτις, μὲ ὄλους τῆς τοὺς μιναρῆδες, μὲ ὄλα τῆς τὰ χαρέμια, μὲ ὄλας τῆς τὰς ἐξοχὰς καὶ μὲ τὸν Βόσπορον τῆς ὅστις ὡς γαλαξίας διαχωρίζει τὴν οὐρανίαν τοῦ Κωνσταντινίου πόλιν. Ἡ Ἁγία Σοφία ὑπῆρξε τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀντικείμενον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐρρίθθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ μου. — Ἄνεχον, εἶπον πρὸς τὸν σύντροφον ὁδηγόν μου, μίαν σημαϊοῦλα θὰ τὴν ἔστηνα ἐπὶ τοῦ μιναρῆ τοῦ τζαμίου αὐτοῦ διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ποιητικὸν λόγιον:

Πότε θὰ τηγε στήσωμαι εἰς τὴν ἀγὰ Σοφιά μαε!... καὶ τὴν ἰδεῖννον διὰ τοῦ δακτύλου.

— Κύριε, μοὶ λέγει ὁ φύλαξ αὐστριακός, δὲν σοὶ εἶναι ἐπιτετραμμένον οὔτε νὰ τὴν ἐγγίξῃς!

Ἐν τῷ αὐτῷ μουσεῖῳ ἐθαύμασα ὑπόδειγμα ἑπταοφύρου κωδωνοστασίου τοῦ ἐν Πετρούπολει ναοῦ. Πολλὰ ἰσπανικὰ ἀγγεῖα καὶ σκευὴ μεταλλίνα καὶ πῆλινα τοιαύτης λεπτότητος, ὥστε νομίζει τις ὅτι ἐπὶ τούτων εἰργάσθησαν μύρμηκες! Λέμβους χρυσοκεντήτους τοῦ Σάμ, κοσμήματα κινεζικὰ ἐσμαλτωμένα διὰ πτερῶν παππαγάλου! καὶ μίαν νυμφικὴν παστάδα εἰς φυσικὸν μέγεθος τὴν ὁποίαν θὰ ἐπροτίμων ἀπὸ πάσαν νύμφην τῆς Κίνας! χίλια ἄλλα πράγματα.

2) **Ζωολογικὸς κήπος.** Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐπεσκέφθην τὸν κήπον αὐτὸν ἦτο βροχερὰ, ὄλος δὲ ὁ κόσμος ἐν περιέκλειον ὁ οὐράνιος ἐκεῖνος κήπος ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο Ἑλλήνων, δύο Ἰάπωνας καὶ ἀπὸ τὰ ζῶα μεταξὺ τούτων διεκρίνοντο λέοντες, τίγρεις, στρουθοκάμηλοι, παππαγάλοι, εὐφύστεροι καὶ ἀπὸ τὸν Νέγρην, ἱπποπόταμοι, ἐλέφαντες. Γὰς ὁδοῦ τοῦ κήπου χωρίζουσι σειρὰ ἱπποκαστανέων ὧν οἱ κλώνοι ἦσαν κεκομμένοι οὕτως συμμέτρως καθ' ὄλον τὸ κῆπος τῆς ὁδοῦ ὥστε ἐξελάμβανέ τις αὐτὰς ὡς τείχη κεκαλυμμένα ὑπὸ πρασίνων ταπήτων! Ἄλλαι δένδροστοιχίαι τμηματίζουσαι στοὰς καὶ θόλους κάτῃ τῶν ὁποίων περιέρεται τὸ ἀνθρώπινον γένος· εἰς ὠρισμένας ἀποστάσεις καὶ εἰς ὄλας τὰς γωνίας τοῦ κήπου εἰσὶν ἐστημένα ἀγάλματα, ἀπανταχοῦ ἀναδρυτήρια, λίμναι, κύκνοι, ἀνθῶνες, θερμοκήπια. Τὸ Schönbrun εἶναι εἰς τῶν περιφημοτέρων κήπων τοῦ κόσμου.

3) **Τὸ θησαυροφυλάκειον τοῦ αὐτοκράτορος.** Ἀλλὰ πρὶν εἶπω περὶ αὐτοῦ τινα, ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσω εἰς ἴσους δὲν τὸ γνωρίζουσιν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας εἶναι ὁ πλουσιώτερος τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἀρχόντων.

Ἐν μιᾷ αἰθούσῃ ὄλα τὰ στέμματα καὶ αἱ σημαῖαι τῆς Αὐστριακῆς αὐτοκρατορίας κατ' οὐδὲν διαφερούσης *μισταξ* ξενοδοχείου περικλείοντο; φασιανούς, μὴ ἀποκλείοντο; οὐχ ἦτιον καὶ τὸν πασσάν! Ἐν ἑτέρῃ αἰθούσῃ τὰ λεπτότερα καλλιτεχνικώτερα καὶ διαφανεστέρα γυμνῆς γυναικὸς κρυπτάλλινα ἀγγεῖα! Ἐν ἄλλῃ αἱ στολαὶ καὶ αἱ πανοπλῖαι διαφόρων κατὰ καιροῦ; αὐστριακῶν αὐτοκρατορῶν, ἐφ' ὧν ἀπαστράπτει ὁ χρυσὸς καὶ ἀκτινοβολοῦσιν οἱ πολύτιμοι λίθοι. Ἐν ἄλλῃ τὸ ἐξ οὐρανοῦ πεσόν στέμμα τοῦ αὐτοκράτορος καὶ μετὰ θάνατον ἁγίου Στεφάνου! τὸ λίκνον καὶ τὸ στέμμα Ναπολέοντος Α'. Καὶ τέλος ἐν μιᾷ αἰθούσῃ εἰς τὸ εἶδος τοῦ θησαυροφυλακείου κειμένη καὶ ἐν τῷ κέντρῳ αὐτῆς, ὑψοῦται ἐπὶ βάθρου κλωδὸς κρυστάλλινος. Ἐντὸς τοῦ κλωδοῦ αὐτοῦ ὑπάρχουσι τὰ δύο στέμματα τῶν αὐτοκρατορῶν, ἀναγορευομένων, τὸ σκῆπτρον, τὰ περιδέραια, τὰ ψέλλια, τὰ βραχιόλια, τὰ παρὰσχημα τοῦ χρυσοῦ δέρατος, ὄλα ἀδαμάντινα! Εἰς τῶν ἀδαμάντων αὐτῶν, εἰς δεύτερος ἢ τρίτος τοῦ κόσμου ὡς πρὸς τὸ μέγεθος, ἀξίζει ἐν ἑκατομμύριον φιορινίων, τοῦτέστι τὸ δέκατον τοῦ Τσιγγροῦ ὅστις ἴσως δὲν εἶναι ἀδάμας.

4) **Τὸ μουσεῖον** τῶν ἀρχαίων νομισμάτων εἶναι τὸ πρῶτον κατὰ τὴν πληθύν, τὴν ποικιλίαν καὶ τὴν ἀξίαν τοιούτου εἶδους ἀρχαιοτήτων! Φαντάσου ὄλους τοὺς πολυτίμους τῆς γῆς λίθους κατεργασμένους εἰς δακτύλια, εἰκόνας, δίσκους, ἀγγεῖα, εἰκονοστάσια, τραπέζας, πινάκια, κεφαλὰς ἀνθρώπων, θηρίων, πτηνῶν, ὀλόκληρα αὐτὰ τὰ συμπλέγματα

παντοῖα, θεοὶ ἀρχαῖοι, θεοὶ νεώτατοι, κατ' αὐτὸ πονευαυτός! καὶ ὄλα αὐτὰ ἀντίκαι καὶ ὄλα αὐτὰ καμβαί. Ἐπειτα πάντα τὰ νομίσματα ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων μέχρι τοῦ τελευταίου ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν Ρωμαίων μέχρι τοῦ ὑατάτου καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἰθῶν καὶ ἀπασῶν τῶν ἐπρχῶν.

5) **Τὸ ζωολογικὸν μουσεῖον.** Ὅλα τὰ ζῶα εἰ μίαν αἰθούσῃν ἢ εἰς πολλὰς αἰθούσας, πλὴν ἐν τοιαύτῃ πυκνότητι ὡς ἐκ τῆς πληθῆος αὐτῶν ὥστε εἰς τὸν ἐπισκέπτῃν δίδουσι τὴν εἰκόνα αὐτοκράτορος ἢ βασιλέως εἰσερχομένου εἰς τὴν πρωτεύουσάν του ἢ ἀνοίγοντος τὰς βουλάς· ἐν ἄλλαις αἰθούσαις ὄλα τὰ πτηνὰ καὶ τὰ ὄα των καὶ αἱ φωλαὶ των, εἰς ἄλλας ὄλοι οἱ ἰχθύς καὶ ἐν γένει ἡ θαλάσσιος κόσμος, εἰς ἄλλας ὄλα τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἔντομα· μία χρυσαλὶς μεταξὺ τούτων φέρει ἐπὶ τῆς ράχους τῆς ἐζωγραφισμένην κάραν σκελετοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ἡ λεγομένη ἀγερωσία ἀτραπὸς δι' ἧς μεταγόνται οἱ θνητοὶ εἰς τὸν ἄδην! Ἐν ἄλλαις αἰθούσαις οἱ ὄφεις καὶ τὰ ἔρπετά· καὶ ἐν νόστιμον, ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν πτηνῶν. Δύο ὦν κίτρινου χρώματος καὶ μεγέθους πεπονίου τεσσάρων δάδων φέρουσι τὴν ἐπιγραφὴν *aerionis maximus*· παρετήρουν αὐτὰ μετὰ προσοχῆς, ὅτε ἀκούω ὀπισθεν φωνὴν ἑλληνίδα.

— Ἐρετε τί εἶναι αὐτά;
— Τί εἶναι;
— Εἶναι... εἶναι... (πλησιάζει πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν καὶ μὲ πεποιθῆσιν πουλιού) εἶναι, λέγει, *ἐπιρρωνίς μάχιμος!*
— Ὅτι εἶναι φυγόστρατος! ἐψυβίρισα εἰς τὸν σύντροφον ὁδηγόν μου.

6) **Ἡ ναὸς τοῦ ἁγίου Στεφάνου**, πλησίον τοῦ ὁποίου ἡ μητρόπολις μας θὰ ἐφαίνετο ὡς τὸ παρ' αὐτὴν ἐκκλησιδιον. Εἶναι γοτθικὸν ρυθμοῦ, τὸ κωδωνοστάσιόν τῆς φημιζεταί ὡς τὸ δεύτερον κατὰ τὸ ὕψος μετ' ἐκεῖνο τοῦ ναοῦ τῆς Κολωνίας. Ἡ κορυφὴ τοῦ κωδωνοστασίου αὐτοῦ θὰ ἐξέπεμπεν ἰξ ἐπτά φανῶν ἠλεκτρικῶν φῶς καθ' ἅπασαν τὴν Βιέννην τὴν νύκτα τῆς φωταψίας, ἀν τολμηρὰ χεῖρ ἀντιπολιτευομένη δὲν ἐπίεζε τὴν σωλῆνα ἐξ οὗ τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς θὰ μετεδίδετο. Ἐτερος ναὸς εἶναι ὁ ἀγερωματικὸς ἐγερθεῖς εἰς τὴν πλατείαν ἐν ἣ ἐγένετο ἀπόπειρα κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος. Ὁ ναὸς αὐτός εἶναι ἀλλοθὲς ἀριστούργημα, *ταρτέλα* ὡς μοὶ τὴν ὠνόμασε γερμανὸς καλλιτέχνης. Πᾶσα αὐτῆς γωνία, ἐκάστη πέτρα τῆς εἶναι ἀποθαμβοῦν καλλιτεχνίας κατασκευάσμα! Ἐντὸς ἑτέρου ναοῦ τῶν Μινωρῶν ὑπάρχει ἀξιοθαύμαστος μωσαϊκὴ ἢ εἰκὼν τοῦ *da Vinci*, ἀντιγραφὴ τοῦ μουσικικοῦ δειπνοῦ τοῦ *Ραφαήλ*. Ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ ναῷ εὐρίσκεται ὁ περιώνυμος τάφος εἰς πυραμίδα ὑψοῦμενος τοῦ *Κανόβα*, παριστάνων τὸν θάνατον τῆς συζύγου τοῦ ἀρχιδουκὸς Ἀλβέρτου, ἔργον ἀμιλλώμενον πρὸς τὰ ἀθάνατα μνημεῖα τῶν ἀρχαίων ἡμῶν χρόνων! Ἐν τῷ αὐτῷ φυλάσσονται κεκλεισμένα ἐντὸς ἀργυρῶν σκευῶν αἱ καρδίαι τῶν κατὰ καιροῦς αὐτοκρατορῶν καὶ μεριστάνων τῆς Αὐστρίας.

7) **Τὸ θέατρον** τῆς Βιέννης (*opéra theatre*) εἶναι τὸ δεύτερον τοῦ κόσμου μετ' ἐκεῖνο τῶν Παρισίων ὡς κτίριον, καὶ τὸ πρῶτον ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν σκηνηκῶν (*les mises en scène*) καὶ τοῦ μηχανισμοῦ του. Οὐχ ἦτιον καὶ ἐν ὄλῳ τὸ θέατρον τῆς Βιέννης ἔχει προτιμητὰς τοῦ *Grand Opéra*, τὸ ὁποῖον εἰς πάσαν του γωνίαν προκαλεῖ τὸν θαυμασμόν τῶν θεατῶν του, ἀλλ' ἐν συνόλῳ ἔχει τὴν φυσικότητα, ἀπλοπῆτα καὶ κατὰτάξιν τοῦ θεάτρου τῆς Βιέννης. Πολλὰ ἄλλα

θέατρα καὶ ἀμφιθέατρα. Εἰς ἐν τούτων εἶδιδετο ὁ γύρος τοῦ κόσμου τοῦ *Jules Verne*, εἰς ἕτερον τὸ δένδρον τῶν *χριστουγεννῶν* ἀψότερα *féeriques, plus féeriques encore que la question Grecque!* Τὸ ἵπποδρόμιον τοῦ *Ρέντζ*, τὸ πρῶτιστον ἐν τῇ οἰκουμένῃ, τὸ σύρον ὀπισθεν τοῦ 250 περὶ πούτου ἵππου καὶ ἄλλους τόσους ἀνθρώπους, ἢ μὲς Ἑλλίξια, πρῶτη γυνὴ τοῦ ἵπποδρομίου ὀνομαστὴ ἀπανταχοῦ εἶναι ἐπιτηθία φίλη τῆς αὐτοκρατείας· ἀμφότεραι ἐξέρχονται συχνὰ ἐφιπποῖ. Εἶναι γνωστός ἄλλως τε ὁ ἔρωσ τῆς αὐστριακῆς αὐτοκρατείας πρὸς τὴν καθάλα.

8) **Τὸ Belvedere.** Μουσεῖον κάτῃ τοῦ ὁποίου ἀπλοῦται γῆ ἐστρωμένη διὰ πρασίνου τάπητος ἐκ χάρτου τοῦ ἄγρου· πολλὰ ἀναδρυτήρια κοσμοῦσι τὸν κήπον αὐτὸν, ἢ γυμνότης του ἐρευνητέα εἰς τὴν ὀνομασίαν τοῦ μουσείου. Ἡ θέα του ἀλλοθὲς εἶναι μαγικὴ, τὸ δὲ κτίριον ἐν τῶν λαμπρότερων μεγάρων τῆς Βιέννης. Ἐν τῷ μουσεῖῳ αὐτῷ ὑπάρχουσι παμπληθεῖς εἰκόνας ὄλων τῶν σχολῶν καὶ ὄλων τῶν ζωγράφων πάσης ἐποχῆς, ὁ *Μιχαήλ Ἀγγελοσ*, ὁ *Ραφαήλ*, ὁ *Ροῦμπενς*, ὁ *Μακάρ*, ὁ *da Vinci* καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ὡς ὀνομασὶ νὰ εὐρεῖς εἰς τὸ προστυχόν τῶν καλλιτεχνῶν ὀνοματολόγιον κοσμοῦσι τὴν αἰθούσαν τοῦ μουσείου μεγάρου. Ἐν τῷ ἰδίῳ μουσεῖῳ ὑπάρχει καὶ τὸ ἀριστούργημα τῶν ἀρχαίων ἡμῶν χρόνων — ὁ Ἀπόλλων τοῦ *Φειδίου* — μαρμάρινος!

Πτωχὴ Ἑλλάς! καὶ τὰ ράκη ἀκόμη τῆς ἀρχαίας περιβολῆς σου εἰσὶ πολύτιμα εἰς τὸν κόσμον, ὡς τὰ τῶν ἱματίων τοῦ Ἰησοῦ μας Χριστοῦ!

9) **Ἡ κήπος τοῦ λαοῦ** ἐν ᾧ ὀρχήστρα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ *Στράους* ἠλεκτριζει οὐ μόνον τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τὰ δένδρα καὶ τοὺς πάργους καὶ τὰς πέτρας (*Λομβαρδία* ἔκφρασις) καὶ νομίζεις ὅτι ὄλα αὐτὰ ζητοῦσι νὰ χορεύσωσι τοὺς δαιμονίους αὐτοῦ στροβίλους. Τὰ πτηνὰ τυνοδεύουσι τὴν ὀρχήστραν, ἐνῶ τὰ μικρὰ παιδία πηδῶσι εἰς τὸ σχοινάκι.

10) Περιγραφικώτερον πάντων ἔπρεπε νὰ σοὶ ἐκθέσω τοὺς **μικροὺς πλόας** διὰ τῶν ζωγραφικωτάτων ἀπμοπλοίων τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τῆς τεχνιτῆς διώρυγος ἧτις ἀποτελεῖ ἐν τῶν ὄρων τῆς *Ring-strasse* καὶ φέρει εἰς τὸν Δούναβιν, καὶ φέρει ἀκομὴν διὰ τοῦ ἀναρριχωμένου σιδηροδρόμου εἰς τὸ *Κάλεμπεργ*, ἐν τῶν τερπνοτέρων τοῦ κόσμου ὤψωμάτων ἀμιλλώμενον μὲ τὰς μαγικὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων τῆς Ἑλβετίας.

Τόπον λοιπὸν σὺρ Πανταζῆ καὶ τόπον Μαυρογιάννη Ὅτ' ὁ Δαλέζιος ἐδῶ τὸν κάλαμον δὲν φθάνει!...

Ἐπὶ τῆς κορυφῆς... ἀλλ' ὅχι θὰ τὰ περιγράψω ποιητικῶς· τόσοι καὶ τόσοι ἔγραψαν ποιήματα καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀξίος νὰ γράψω οὔτε ἐν; Ἐπειτα θὰ ἐπικαλεσθῶ εἰς βοήθειάν μου μίαν ἀπὸ τὰ καταστήματα τῶν Μουσῶν, διὰ νὰ μὲ συνοδεύσῃ μέχρι τοῦ *Κάλεμπεργ*, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ὑψηλὸν ὅσον ὁ *Ὀλυμπος*, ἀλλ' εἶναι ποιητικώτερον ἐκεῖνον. Βεβαίως ὁ *Κατσαντώνης* δὲν φαίνεται ἀπὸ τὸ *Καλεμπεργ*, φαίνεται ὅμως ὁ Δούναβις διερχόμενος ὑπὸ τοῦς πόδας του. Φαίνεται ἀκόμη ἐκ τῆς ἄλλης; αὐτοῦ πλευρᾶς ἅπασα ἡ Βιέννη ἀπλουμένη ἐν ὄλη αὐτῆς τῇ μεγαλοπρεπεῖ ἐκτάσει. Φαίνεται ἐκ τῆς τρίτης αὐτοῦ πλευρᾶς τὸ *Πράτερ*, τὰ *Μίλλισια* τοῦτέστι πεδία τῆς Βιέννης, ἐνῶ ἡ τελευταία τοῦ *Κάλεμπεργ* πλευρὰ φέρει τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς ἀπεράντους κοιλάδας, λίμνας, κορυφὰς ὀρέων, ἔφ' ὧν ζωγραφικῶς

τατα χωρία εἰσι τῆδε κάκεισε ἐσπάρμενα. Ἐδῶ σὲ θέλω κύριε Ἀντωνιάδη, μίαν **Καλεμπεργιάδα**, ἀξίζει τὸν κόπον.

Γ. Γ. Μέσα σὲ τὸσον κόσμον, δρόμους καὶ παλάτια
μέσα ἴστα δάση, ἴστα ποτάμια, ἴστα βουνά
ἀκόμα δὲν ἀπάντησα τὰ δυὼ τῆς μάτια
τὸ χαμογέλιο τῆς δὲν εἶδα πουθενά! . . .

Dock.

ΤΗ: Β. . . . .

Θυμᾶμαι στοὺς Μπενί Ζούγκ-Ζούγκ ἐκείθουμον κοντά σου
Ματιαῖ; ἀλλάξαμε... μὰ σὺ ξεχνιῶσουν μὲ ἐκείνους.
Κι' εἶπα—ἂν τόσο τοὺς Μπενί ἀγάπησε ἡ καρδιά σου
Ἔνας ἄς ἦμουν ἀπ' αὐτοὺς κ' ἐγὼ τοὺς Ἀλγερίνους...

Κοπέλι.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ
Μέλλοντος (ὁδὸς Θεσείως, ἀριθ. 12.) ἢ

ENCYCLOPÉDIE MODERNE

Ou Dictionnaire abrégé des sciences, des
Lettres et des Arts par M. COURTIN et par
une société des gens de Lettres (1830).

Τόμοι εἰκοσιτέσσαρες.

Ἄρχικὴ τιμὴ τῆς σπουδαιωτάτης Ἐγκυκλοπαιδείας
φρ. **τριακόσια**. Πωλεῖται δὲ ἤδη καινουργῆς καὶ δε-
δεμένη μόνον ἀντὶ **φράγκων ἑκατόν**.

Αἱ γαλλικαὶ παρισναὶ ἐφημερίδες Le Voltaire, Le Temps,
Le Globe καὶ αἱ ἰταλικαὶ Il Letole, La Rana, ἕκ δὲ τῶν
ἐγγχωρίων ἢ Παλιγγενεσία, Le Messenger d'Athènes καὶ
Journal d'Athènes πωλοῦνται κατὰ φύλλον ἀπέναντι τῆς
οἰκίας Μελά πλησίον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Εἰς τὸν ἐγ-
γραφόμενον συνδρομητὴν τῆ ἐπι ἕξ μῆνας ἐφημερίδι ὁ Βολ-
ταῖρος δίδονται δωρεάν οἱ πολιτικοὶ λόγοι καὶ αἱ ἀγορεύσεις
τοῦ κ. Γαμβέτα εἰς τόμους δύο. Εἰς τίτλος λαχείου ἐγγυη-
μένου παρὰ τῶν γαλλικῶν ἐθνικῶν προσόδων, φέρον τόκον
ἐτήσιον 4 τοῖς ἑκατόν μετ' ἐλπίδος πλήρους ἐπιτυχίας εἰς
τὸν προπληρώσαντα συνδρομητὴν δι' ἕν ἔτος.

Ἐν τῷ αὐτῷ γραφείῳ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς
ἐγγραφήν συνδρομῶν ξένων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν
Journal διὰ μονδίστρας, ράπτρας, ραπτρίας, ὑποδηματοποιούς
καὶ κουρεῖς κλπ. Ἐπισκεπτήρια ἑλληνιστὶ ἢ Γαλλιστὶ μὲ
37 εἰδῶν νέους κομψοὺς χαρακτῆρας διὰ δραχ. 3.60, ὁ
μάρτης τῆς ἐκστρατείας τῶν Γάλλων ἐναντίων τῶν Κρου-
χέρων λεπτά 30.

ΑΛΕΞΗΝΕΜΑ

Θίτε ἴστη ὄροσά γὰ τρώτε μὲ κερὶ ποῦ γὰ μὴ σβύρη;
Τρέξετε τοῦ Χουτοπούλου, καὶ αὐτὸς ἴφτηνὰ τὰ δίρει.

ΤΣΑΙ ΑΓΓΛΙΚΟΝ

ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

THE NOIR QUALITÉ EXCELLENTE

διὰ τοῦ τελευταίου Ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου

ἐν τῷ **φαρμακεμπορίῳ**

Κ. ΟΛΥΜΠΙΟΥ

206.—Ὁδὸς Ἐρμού—206.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Γαλακτοῦχον ἄλευρον τοῦ Καρόλου Λάπ

Farine Lactée Lapp

ἢ

Ἐνεργητικὴ τροφή διὰ τὰ παιδία κατὰ τὸν ἱατρὸν
κ. **Α. Ζίννην** καθηγητὴν τῶν παιδικῶν νοσημάτων καὶ
διευθυντὴν τοῦ Βρεφοκομείου Ἀθηνῶν.

Παύσατε νὰ τρέφετε τὰ τέκνα σας μὲ ἀραροῦτι, σιμι-
γῆλι καὶ ἄλλοι, ἢ νὰ θέτετε τὰ μὴ αρμοδίως ἀπὸ ἑνὸς ἡμέρας,
ἀπὸ χρονίαν δυσπεψίαν, ἀπὸ ἀτροσίαν, καὶ τέλος ἀπὸ τὸν
θάνατον, καὶ τρέφετε αὐτὰ μὲ τὸ Ἐνεργητικὸν Γαλακτοῦ-
χον Ἄλευρον τοῦ Καρόλου Λάπ, τὸ ὁποῖον ἀπεδείχθη ὡς
τὸ μόνον κατάλληλον πρὸς ὑγιεινὴν θρέψιν τῶν παιδίων.

Ἐύρεσκειται εἰς κουτία φέροντα τὸν τρόπον τῆς χρήσεως
καὶ πωλεῖται ἐν μόνῳ τῷ **φαρμακεμπορίῳ Κ. Ὀλυμ-
πίου** ὁδὸς Ἐρμού ἀριθ. 206.

ΑΛΕΞΗΝΕΜΑ, ὡραῖα δη-
λαδὴ κηροπήγια (κωνδηλέρια) προφυλαγμένα ἀπὸ τὸν ἀνε-
μον, καλὰ **διὰ δεξίνα ἐν ὑπαίθρῳ**.

Εἶναι κομψά, διαφόρων ποιότητων καὶ μετριωτάτων τι-
μῶν.

Πωλοῦνται εἰς τὸ **Κατάστημα Χουτοπούλου**,
Ὁδὸς Ἐρμού.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

(Ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τοῦ «Μέλλοντος», ὁδὸς Θεσείως, ἀρ. 12.)